

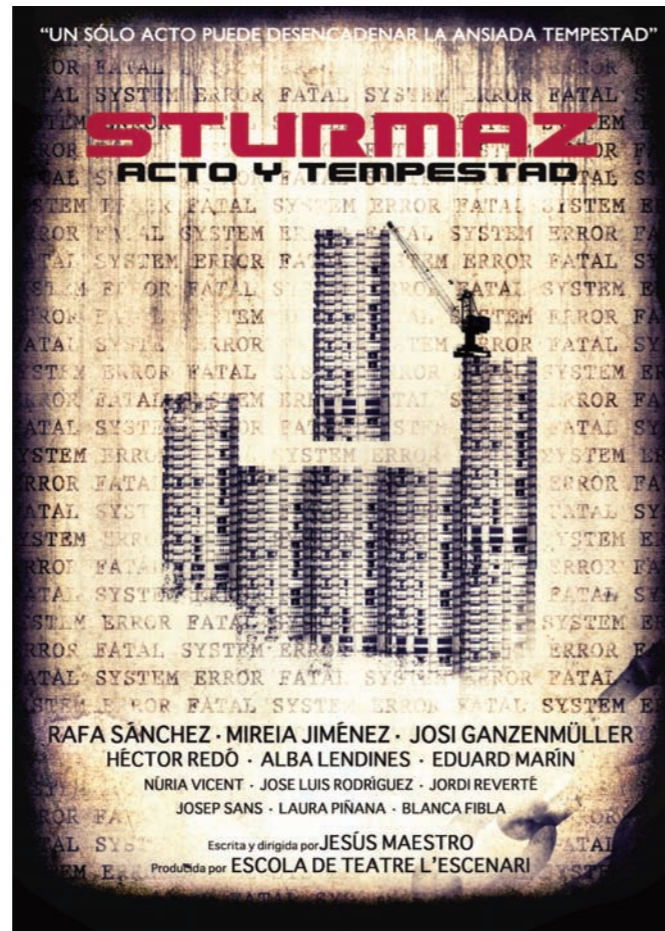
La pel·lícula "STURMAZ" s'estrena amb èxit a internet

text i fotos REDACCIÓ

La sinopsi de la pel·lícula "Sturmaz, acte i tempestat" és avui una història molt reconeguda per tohom: Uns estudiants universitaris, inspirats en un llibre anti-sistema, inicien la seua particular revolució. És l'argument de "Sturmaz, acte i tempestat", un llargmetratge produït per l'escola de teatre L'Escenari i dirigit per Jesús Maestro, que sembla tret dels informatius d'avui mateix, però es tracta del pas a cinema de l'obra de teatre "Sturmaz", gravat l'estiu de 2010 en el teatre L'Orfeó d'Ulldecona. L'estrena s'ha portat a terme en la pàgina web www.sturmaz.com, adreça en la qual pot veure's gratuïtament.

Poc pressupost però un gran equip humà.

Cal ressaltar que es tracta d'una pel·lícula realitzada amb nul pressupost però amb la participació de professionals com David Curto, director de fotografia i Ricardo Mascarell, tècnic de so. També van col·laborar de forma molt significativa el director de cinema Daniel Fibla i el cineasta Igor Martínez. S'ha comptat amb l'aval de la Universitat Jaume I de Castelló i la coproducció del Centre Recreatiu i Cultural d'Ulldecona, entre altres col·laboradors. El repartiment s'ha nodrit principalment d'actors de la comarca: Rafa Sánchez, Mireia Jiménez, Josi Ganzenmüller, Eduard Marín, Hèctor Redó, Alba Lendines, Núria Vicent, José Luis Rodríguez, Jordi Reverté, Josep Sans, Laura Piñana, Blanca Fibla, Mariona Àvila, Gerard César, entre uns altres. Les labors de promoció i pàgina web, tan importants per a aquest projecte, així com el disseny de carteleria, corren a càrrec d'Inma Esbrí. La banda sonora és obra de Jesús Maestro i Ricardo Mascarell, comptant amb col·laboracions com la de Miguel Ángel Senar, Rafa Beltrán i enregistraments del grup de rock Nereida. La producció de Josi Ganzenmüller i la implicació de Jordi Reverté van ser fonamentals per al rodatge.

L'estrena s'ha portat a terme en la pàgina web www.sturmaz.com, adreça en la qual pot veure's gratuïtament.

Uns estudiants universitaris, inspirats en un llibre anti-sistema, inicien la seua particular revolució.

la veu de Benicarló

Benicarló seu comarcal, i compactada, de la merda urbana (RSU)

laSexta | Noticias

STURMAZ ACTO Y TEMPESTAD

CADA SETMANA AL TEU QUIOSK!!

la veu

la veu

de Benicarló info

Benicarló seu comarcal, i compactada, de la merda urbana (RSU)

text REDACCIÓ

Aquesta setmana ha entrat en funcionament la Planta de Transferència de Benicarló, que donarà servei a part del Consorci de residus de la Zona I. Acaba així altre dels episodis sobre el tractament dels residus de la zona nord de la província de Castelló i ens converteix en receptors provisionals de la nostra merda urbana a més de la Vinaròs i Peníscola.

Tot i que en aquest cas els tràmits s'han realitzat amb bastant rapidesa no va ser fins el passat mes d'octubre quan, la Junta de Govern del consorci, va donar llum verda a la proposta de construcció de la planta a Benicarló, després d'haver paralitzar les obres que el consorci estava realitzant sense permisos. Les instal·lacions s'han construït aprofitant l'espai lliure que queda en l'actual planta de tractament de reciclat de residus procedents de la construcció i

demolició que gestiona l'empresa Trained 21. Està previst que la planta gestione unes 50 tones diàries de RSU atès que en principi només arribaran fins a ella els residus procedents de Peníscola, Benicarló i Vinaròs. Això suposa uns 6 o 7 camions diaris d'escombraries domèstiques, 8 com a màxim a l'estiu quan la població i la generació de residus augmenta en aquesta zona del litoral castellonenc. En la planta de Benicarló haurà dos tornos de descàrrega, el primer sobre les 2.00 hores, i el segon, passades les 5.00 hores amb els últims camions de residus.

La planta de tractament de Benicarló està constituïda per una rampa per la qual ascendiran i descendiran els camions i tres grans tolbes de compactació. Aquestes descarreguen sobre les plantes mòbils que es col·loquen a sota. La finalitat d'una Planta de Transferència és servir de transvasament mitjançant compactació entre un sistema de

recollida/transport amb vehicles de mitjana i baixa capacitat amb recorreguts curts, a contenidors d'alta capacitat en els que mitjançant vehicles dotats d'equips de fàcil manipulació per a la càrrega i descàrrega, es realitza el transport fins al centre de tractament de residus, obtenint-se una optimització del cost total de gestió per a la zona d'influència d'aquesta instal·lació. Una vegada arrellegats els Residus Sòlids Urbans en les Plantes de Transferència, i transferits als contenidors tancats són transportats per vehicles habilitats fins a l'abocador autoritzat per Vaersa, situat a Xixona. **En resum, que fem paquets més menuts amb les escombraries i la duem a un abocador més gran.**

El transport dels residus es torna antieconòmic si els residus són traslladats a distàncies molt grans. L'ús d'estacions de transferència s'ha constituït en una alternativa econòmica per a àrees urbanes on es generen grans quantitats de residus i

“Sturmaz” dirigida pel benicarlando Jesús Maestro a “la sexta” notícies El film quer va predir l’spanishrevolution

text i fotos La sexta notícies (edició digital)

Nota de la redacció: Des d'ací la nostra enhorabona al nostre amic i company de redacció, Jesús Maestro, extensible a tota la resta del seu equip, primer, per la visió de futur que van tenir l'any 2010 i, segon, per la seua feina ben feta amb la realització d'aquesta pel·lícula. Hem considerat que la notícia de la sexta reproduïa fefaentement el nostre sentiment i és per això que hem considerat transcriure-la tal qual.

La joventut de tot el món s'uneix després de llegir un llibre per intentar acabar amb una gran corporació i per tant, el sistema. No és una crònica del que ha passat a Espanya després del 15M, és un curt gravat al juliol de 2010. I és d'ací.

"Uns estudiants de cinema demanen ajuda a William Space, un actor oblidat, per a rodar un curtmetratge antisistema. Aquest curtmetratge està basat en un llibre revolucionari, "Acto y Tempestad", que explica com destruir a la corporació Metaffinity i per tant, el sistema. El llibre està signat per un misteriós "J. Sturmaz". Prompte descobreixen que la seua lluita no va a ser fàcil".

Aquest és l'argument de la pel·lícula Sturmaz, rodada quasi sense pressupost al juliol de 2010, en 10 dies i una sola localització, el teatre l'Orfeo d'Ulldecona (Tarragona). La

pel·lícula, de 78 minuts, de durada, està escrita i dirigida per l'escriptor Jesús Maestro i produït per L'escola de Teatre L'escenari a finals de juliol de 2010, col·laborant Blanco Films i 964studios.

Semblances raonables

Sorprèn la semblança amb la situació actual, amb desenes de persones acampades pel món i, sobretot, a Espanya, exigint un canvi en el model democràtic i, a major escala, en tota la societat.

La semblança és encara més raonable si tenim en compte que, poques setmanes abans que nasquera #acampadasol, s'havia publicat un llibre titulat Indigneu-vos!, que demanava exactament això. Tot i això, segons recalquen des del col·lectiu que va gravar la pel·lícula, "per descomptat ni el guionista, ni els actors sabien que en 2011, grups de joves influenciats per un llibre, anaven a revoltar-se contra el sistema".

Després d'aquesta 'revolució' a escala mundial, Sturmaz, segons relaten ells mateix en la seua web, ha derivat "en un moviment que promou el canvi social, la revolució del sistema, a través de l'evolució intel·lectual i la importància dels valors socials" i que col·labora, per exemple en un programa d'Al-Jazeera en Estats Units.

laSexta | Noticias

Inicio **Redacció laSexta** Blogs Especiales Vídeos Galerias Encuestas Solidaridad RSS

NOTICIAS

Listado de noticias (42079) \

TAMAÑO TEXTO [] [] IMPRIMIR [] COMPARTIR []

Capçalera de la sexta notícies que s'ha fet ressò del curt

ACTUALITAT DEL CD BENICARLÓ

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

No que estiga molt al dia de la segura frenètica activitat que deuen dur a terme l'amic Pedro Jiménez i els seus intrèpids directius. He sentit dir alguna cosa, els primers rumors, però, vaja res que valga la pena. Un aficionat m'ha contat que es va trobar amb l'avi d'un jugador que fa un parell de temporades estava ací i ara està al Canet (a que són bones les meues fonts?) i que li va dir que, efectivament, havien tocat el seu nét i li havien explicat que pretenien fer un equipet tot amb gent de casa i, fins i tot, amb un entrenador del poble. Jo mateix l'altre dia vaig coincidir amb jugador benicarlando del Càlig i li vaig preguntar que què. Em va confirmar que sí, que alguna cosa havia sentit dir, que sabia que també havien tocat algun company seu... però que ell es quedava allà dalt. Hi vaig insistir, no cal dir-ho, i tu què, no te'n dones vergonya de no jugar a l'equip del teu poble? Jo? —que em contesta-, per què? Si m'han enviat les vegades que han volgut i allà estic d'allò més bé! Home, home, que és —i ací vaig sil·labejar a poc a poc- l'e-quip del teu po-ble. Un moviment de cap negant i un soroll repetit tres vegades amb la llengua va posar fi a la conversa.

De tot això, quines conclusions puc treure? Primera, que el pobre senyor entrenador aquell que hi havia, ja dic hi havia, no repetirà; no sé si ha estat el pitjor preparador de la història del Benicarló, però és cert que ha estat quin ens ha deixat en pitjor lloc des que tinc ús de raó. El CDB ha baixat des de l'any 71 tres vegades a primera regional, i sempre, fins ara, havia tornat a pujar a la primera.

Segona. Sé que serà difícil fer un equip amb aspiracions amb gent de la casa. Vaja, penso que serà impossible. La competència és massa. Per un costat l'esmentat Càlig, que de sempre tracta molt bé el personal i cal pensar que serà difícil que amolle alguna de les perles benicarlandes que té en el seu equip (Masip, Borràs o Rodríguez per exemple. Per una altra banda estarà el Peníscola. Tots sabem de què

són capaços al poble del senyor Andrés Martínez Castellà. Si els pega per obrir la cartera i ensenyar algun bitlletet, tal i com estan les coses, els futbolistes de la comarca aniran en pelegrinatge a oferir-se per defensar el colors de l'Asociación Cultural y Deportiva Peñíscola. Però la cosa encara pot ser més dramàtica. Ho serà de fet, perquè l'Spòrting estic convençut que mantindrà els mateixos efectius que l'han fet pujar de categoria i, a més a més, si cal tirarà de talonari per tractar de lluitar per l'ascens. Per cert, també em van dir que Alberto Ferrer —repeteix quina llàstima d'entrenador que s'està perdent, un home que, com a mínim hauria d'estar a tercera divisió. Com a mínim- no repetirà al capdavant de l'equip al qual ha proclamat campió de segona regional. Ara, es comprén que una cosa és que no ocupe la banqueta i una altra de molt diferent que es desvincule del conjunt de Juan Pascual Sorlí; atenció perquè passarà a ser ni més ni menys que secretari tècnic. Sí, sí, secretari tècnic. Com estan les coses. Un equip de primera regional amb secretari tècnic! Vaja, que aquests pujaran segur; amb una infraestructura tan poderosa només es pot pensar que van a per totes. Així que, de moment, ja ens podem amanir —nosaltres i tots els altres- perquè places per l'ascens només en quedarà una ja que l'altra serà segur per a l'Spòrting.

Dit açò, voldria acabar amb una confessió. Que no sàpiga ningú, però tinc mono de futbol. No futbol d'aqueix que fan per la tele que ni deu ser veritat ni res, de futbol del Benicarló. Mariano Macho, excompany directiu m'ho deia. Com es fan de llargues les vesprades dels diumenges. Mira, em deia, lliges el diari, caus adormit i au, tot lo sant dia amodorrat; si hi ha futbol estàs més content, pugues al camp, xarres amb uns i amb altres, pegues dos crits si convé i el dia diràs que passe millor. Té raó Mariano, la temporada s'hauria d'allargar un mes o dos més.

Ah, i perdó pel titular de la pàgina, però alguna cosa hi havia de posar, no?

XXXI Torneig d'estiu de Futbol Sala "Ciutat de Benicarló"

text GREGORIO SEGARRA

Dimarts passat va tenir lloc, en la sala de premsa del Pavelló Poliesportiu Municipal, la presentació conjunta del XXXI Torneig d'Estiu de Futbol-Sala "Ciutat de Benicarló" i del Torneig d'Estiu Infantil i Cadete, que torna a organitzar-se després d'alguns anys d'absència. En un acte que va comptar amb la presència del Regidor d'Esports de Benicarló, Ximo Pérez Ollo, del tècnic d'esports, Juan Luis Herrero i de representants del Club Futbol Sala Aficionado i Futbol Sala Benicarló Promesas, que col·laboren amb l'Ajuntament en l'organització d'aquest esdeveniment. Les principals novetats del torneig sènior radiquen en la cobertura dels jugadors enfront de possibles accidents, l'increment de les places disponibles per a inscripcions (que passen de 21 a 24) i la considerable rebaixa en el preu d'inscripció, respecte

els que tinguen 15 anys complits el dia 27 de juny. El Torneig començarà el 27 de juny i finalitzarà el 5 d'agost, jugant-se els dilluns, dimarts i dimecres, 2 partits, a partir de les 22,00 h., i els dijous i divendres, 3 partits, a partir de les 21,00 h. Aquests mateixos dies, prèviament a la disputa d'aquests partits, es faran els corresponents als tornejos infantil i cadet. El sorteig públic d'aparellaments i xarrada tècnica amb els equips participants es realitzarà en el Saló de Plens de l'Ajuntament el dia 24 de juny a les 21,30 h.

d'edicions anteriors, que passa a ésser de 400 €, fiança inclosa.

Els equips interessats podran inscriure's en a l'Ajuntament de Benicarló (Àrea d'Esports) a partir del pròxim dilluns 6 de juny i la inscripció romandrà oberta fins al dia 24 de juny a les 21,30 h., o fins a completar el contingent de 24 participants. Podran participar en el torneig tots

Es tindran per tant que complir els requisits exigits en la legislació vigent

ve de la pàgina anterior

on les distàncies als centres de processos de residus són importants. La de Benicarló és una de les previstes dins del Pla Zonal de l'àrea I i s'ha obert sense realitzar estudis d'impacte ambiental perquè, segons l'ex edil de Medi ambient, Antonio Cuenca, no feien falta. Ara, després de la posada en funcionament de la planta de Benicarló està previst que la Generalitat Valenciana clausure l'abocador municipal. Durant la recent visita de Jorge Lamparero, director general de Canvi Climàtic, a Benicarló, ja es va anunciar que s'està redactant el projecte de segellat dels abocadors de Benicarló, Vinaròs i Peníscola.

PROBLEMES DERIVATS D'UNA PLANTA DE TRANSFERÈNCIA

En primer lloc, els sorolls: l'ús de la compactadora, el bolcat i càrrega de camions i la resta d'activitats que es realitzaran dins de la planta provocaran importants sorolls que molestaran a tots els residents pròxims i a més no està prevista la instal·lació d'element algun o pantalla que esmorteïska els sorolls. Avui dia fins i tot en les autopistes es col·loquen pantalles per a evitar el soroll. D'altra banda, està el problema de les olors. El maneig de residus sòlids urbans, la seua compactació, i els lixiviatos que aquesta produeix, originen olors que poden causar importants molèsties als residents pròxims o als que circulen per la zona. El continu trànsit de vehicles i camions és altra de les molèsties que hauran de suportar els usuaris dels camins de la zona. No s'ha parlat en cap moment del possible problema de contaminació de les aigües. El disseny de la planta no semblaria el més perfecte i el tractament previst per a tractar les escombraries pot resultar insuficient i perillós i, amb molta probabilitat, segurament, podria contaminar les aigües subterrànies ja que no existeixen xarxes de sanejament dotades de depuradora, ni indicadors de contaminació, com

podrien ser sensors perimetrals, perifèrics, ni existeix projectada bassa de lixiviatos, etc.. Compactar escombraries, és sotmetre-la a altes pressions i el consegüent canvi químic que açò suposa. Es tindran per tant que complir els requisits exigits en la legislació vigent per a la instal·lació de les plantes de tractament de residus sòlids.

NOVA COMPOSICIÓ DEL CONSORCI DE L'ÀREA I

Després de les eleccions del 22-M, el PP ha ampliat la seua majoria en nombre de representants dins el Consorci de Residus de la Zona I (Els

Després de les eleccions del 22-M, el PP ha ampliat la seua majoria en nombre de representants dins el Consorci de Residus de la Zona I (Els Ports, Maestrat i part de la Plana Alta).

Ports, Maestrat i part de la Plana Alta). Així, en l'actualitat, els 49 representants d'aquest organisme estaven dividits de la següent manera (28 del PP, 15 del PSPV i 6 de partits independents). Després d'eleccions municipals, el PP arribaria a ja els 30 representants (fins i tot Podrien ser 32 si fructifiquen alguns pactes de govern), el PSPV tindria 14 i els partits independents ja només estarien representats per tres vocals. El PP ha esgarrapat l'ajuntament a Vinaròs, Canet, Pobla de Benifassà i Castell de Cabres, mentre que el PSPV ha fet el propi a La Mata de Morella, Càlig i Sant Mateu.

DIMITEIX EL PRESIDENT DE LA JUNTA LOCAL FALLERA DE BENICARLÓ

text NATÀLIA SANZ

Nou capítol en el foc obert entre les falles de Benicarló. El recién triat president de Junta Local Fallera, Antonio Ruiz, va dimitir del seu càrrec en una assemblea de presidents que ell mateix va convocar. El president més breu de la història de les falles benicarlandes, va assegurar a través d'un comunicat de premsa que "ha estat una decisió que no m'ha costat gens meditar, ja que el principal fet que m'ha dut a decidir presentar aquesta dimissió ha estat l'intentar amb això poder parar totes les declaracions produïdes i que a la meua entendre perjudiquen el nom de les Falles de Benicarló". Ruiz assenyala "els fets i les declaracions produïdes posteriorment a la realització de l'Assemblea General de la Junta Local Fallera de Benicarló" com el motiu de la seua dimissió, que va qualificar d'irrevocable. A més, va assegurar que "expresse la meua voluntat de resoldre completament aquest tema i permetre que la marxa de cara a les Falles 2012 siga ho mes fluida, tranquil·la i perfecta possible".

La decisió de Ruiz es produïa després de l'oposició frontal sorgida de les bases falleres, que van arribar a fer diverses crides a través de les xarxes socials demanant la repetició de la votació en la qual va eixir triat com president del màxim ens faller del municipi. Així mateix, diverses comissions van realitzar assemblees el passat cap de setmana en les quals van demanar explicacions als seus presidents sobre el succeït en l'assemblea. Fins i tot algunes de les quals els seus presidents van donar suport a Ruiz, van demanar la celebració d'un nou comici al no veure el procés clar. En aquests moments els fallers de Benicarló no tenen ni president ni Junta Local Fallera, ja que els seus membres van dimitir després de l'elecció de Ruiz. Dilluns que ve se celebrarà una nova assemblea de les 13 falles amb l'objectiu que les comissions presenten als seus dos representants destinats a integrar-se

en la Junta Local Fallera. En principi s'obrirà un termini d'una setmana per a presentar candidatures a president de l'organisme i el dilluns 13 de juny, es realitzaria l'elecció de nou president. Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, ha manifestat el seu interès que "tot açò es resolga com més prompte millor pel bé de les falles i pel bé de Benicarló". Els fets que han derivat en l'actual situació es remunten al passat dilluns, quan es va reunir l'assemblea de les falles per a designar al nou president. L'acte va estar embolicat de polèmica al presentar la Falla La Paperina, fora de termini, al candidat Antonio Ruiz, que es va enfrontar al president del passat any en la votació. Pedro Manchón contava a priori amb la majoria de suports la votació, malgrat ser secreta va posar de manifest que dos representants de les comissions havien votat en contra del decidit pels seus socis.

CONFERÈNCIA DEL PROFESSOR UNIVERSITARI HASBROUK A L'IES COROMINES

text REDACCIÓ

El passat 20 de maig el catedràtic de Literatura Espanyola i Doctor per la ST Cloud State University de Minnesota va fer una classe magistral als alumnes de Literatura Universal de l'IES Joan Coromines. El tema, un dels epígrafs del curriculum de l'assignatura de la qual s'examinaran pròximament a les PAU: El Boom Hispanoamericà.

Hasbrouck, que va fer el doctorat sobre RAYUELA I EL FARMACON, va apassionar l'alumnat amb les seues explicacions sobre Cortàzar i sobre l'esperit avantgardista i trencador d'una generació d'autors que va canviar la concepció de la literatura al continent americà i a tot el planeta.

Es dona la circumstància que es tractava de la darrera classe lectiva a segon de batxillerat abans de l'inici dels exàmens finals. El catedràtic la clausurarà l'any acadèmic al mateix centre el dia 22 de juny amb una conferència.

El Club Bamesad s'enfrontà al Reus, equip de la Divisió d'honor

text i foto VICENT FERRER

L'equip de bàsquet del Club Bamesad s'enfrontava aquest diumenge, en el Pavelló Poliesportiu de Benicarló, al Costa Daurada Reus, en partit de bàsquet, que va acabar amb la lògica victòria del conjunt visitant per un clar 68-28.

Un partit on es va poder comprovar que l'equip comarcal, després d'un inici ple de nervis per l'entitat del rival, a poc a poc va anar sumant punts, donant en tot moment la cara, davant un equip que mai va voler aprofitar-se de la seua superioritat, sinó tot el contrari, oferir un bon espectacle al centenar d'espectadors que es van donar cita en el poliesportiu benicarlando, on no va faltar l'alcalde Marcelino Domingo i l'edil d'esports Joaquín Pérez Ollo.

Partit que es va jugar amb quatre temps de dotze minuts, sense parar el rellotge, on a l'equip comarcal li va faltar a l'inici ficar-se en el partit, a l'aconseguir solament dos punts. Van sortir amb més espenta en el segon temps i, després del descans, se'ls va veure més solts però tot i així, la falta de fons físic es va notar. Davant tenien un rival que va demostrar tenir

jugadors de gran qualitat, movent la cadira espectacularment mentre metralaven la canastra rival.

Al final, després d'una refrescant dutxa, tots es van reunir en un menjar de germanor, amb la felicitació dels de Reus perquè l'equip del Bamesad ha millorat molt pel que fa a l'equip que fa vuit mesos es va iniciar en el bàsquet adaptat.

Tant l'alcalde com l'edil d'esports es van mostrar molt contents per l'esforç efectuat pel Bamesad, al mateix temps que el públic assistent, els premià a tots amb forts aplaudiments.

Presentada l'escola de Ciclisme de la Unión Ciclista Benicarló

text i foto GREGORIO SEGARRA

Dissabte passat es va presentar en els jardins del Parador de Turisme de Benicarló l'Escola de Ciclisme de la Unión Ciclista Benicarló.

L'acte va comptar amb la presència de l'Alcalde Marcelino Domingo, Regidor d'Esports, Ximo Pérez Ollo; Delegat de la Federació Valenciana de Ciclisme a Castelló, Pepe Escrig i les dames del club, Eurne Gasulla Zapata i Fátima Virgos Gasulla. Després de les fotos de rigor van ser presentats, un a un, els 14 alumnes de l'escola: Raúl García, actual campió provincial de carrera i subcampió de gimcana; Maite Torrent, Juan Torrent, Samuel Giner, Valentín Carpentier, Àlex Arnau, Gerard Ballester, Saúl Querol, Teresa Climent, Marc Arnau, David Giner, Kevin Cerdà, Alejandro Arayo i la cadete Mónica Mateo. També va voler acompanyar als joves components de l'escola el juvenil de 2n any de la Peña Ciclista Benicàssim-Seat-Michavila, Alejandro García, genuí producte de la pedrera del club. Així

mateix, van anar també presentats els components del cos tècnic: Eugenio Díaz Ruiz, Director de l'Escola i els monitors/entrenadors Àngel García i Pedro Arnau.

L'escola té previst participar en el Campionat Provincial, que té ja 15 proves confirmades, així com en els campionats Autònoms i Nacionals, per el que espera classificar el major nombre possible de components.

PILOTARIS INDIGNATS

text ARREA-LI BONA

“MARTELL” ESTELLER I JUAN PERDEN LA IMBATIBILITAT EN LA FAIXA

Tot i que per la llenya que reparteixen tenen una retirada als Mossos d'Esquadra desallotjant la plaça de Catalunya, us podem ben assegurar que aquest galifardeus de pilotaris estan ben indignats. No podia ser d'altra manera! Indignats perquè el frontó té més forats que una pel·lícula de Nacho Vidal i es cau literalment a trossos; indignats perquè els nostres joves, que deixen bocabadada l'afició rival allà on van, encara han de viatjar lluny de casa per jugar en un trinquet en condicions; indignats perquè la Merkel vol convertir la Caixa Rural en un niu d'especuladors; indignats perquè alguns polítics es van fotre un dinarot de cal Déu a Xilxes amb l'excusa d'estudiar la construcció d'un trinquet del qual no n'hem tingut notícia.

Tot i que, si ho penseu bé, tot lliga: si a Castelló tenen aeroports sense avions, a Vila-real biblioteques sense llibres, a Benicarló tenim... pilotaris sense trinquet.

Sota un cel gairebé tan gris com l'ànima d'en Felip Puig en donar l'ordre de desallotjar la plaça de Catalunya, es disputà la sisena jornada de la Lliga de la Faixa. Una jornada que tot i transcórrer en un frontó desert i buit – metàfora local de la plaça esmentada – va ser de les més espectaculars i en què es produí la sorpresa de l'any: la derrota de “Martell” Esteller i Juan davant una de les parelles – en teoria – més fluixes del campionat: Franjo i Carlos. El lideratge podria quedar, doncs, en mans de Peña i Lo flaret si guanyen la partida pendent a Xeto i Xarli.

La jornada es presentava d'allò més descafeïnada. Però a les postres esdevingué tot un espectacle que començà amb el recital de Tito i Garrido, que guanyaren sense problemes a Kanell Màgic Karce i Xatet per 31 – 16. Es veu que Tito tenia pressa per anar de comunió i començà a repartir manrons a tort i a dret de manera que els Mossos d'Esquadra al seu costat semblaven els Teletubbies. A més, la compenetració de la parella és total i Tito va saber rematar les pilotes tovetes que li arribaven restades d'un Karce molt forçat per la treta d'un gran José Garrido, que s'enroscaven s'enrocaven i no hi havia forma humana de treure-les de la paret. Amb aquesta victòria Tito i Garrido tenen pràcticament garantida la presència a les semifinals.

Karce i Xatet són l'altra cara de la moneda. Tot i alguna deixada màgica del Kanell i algun bot i volea espectacular del Xato, continuen errant massa de tal manera que van deixar que aviat els rivals se'ls escaparen de quatre punts; una diferència que augmentà en el tram final de la partida en què

a poc a poc anaren perdent l'esperança. Cinc derrotes de cinc els ha convertit en les Ventafocs de la Faixa.

La sorpresa del campionat la protagonitzaren Franjo i Carlos en derrotar contra tot pronòstic per 31 – 29 a “Martell” Esteller i Juan, que romanien invictes. Un Esteller tocat del turmell dret i un Juan desconegut i fora de la partida que arribà a comptabilitzar fins a 11 faltes de treta, donaren massa vida a Franjo i Carlos, que a poc a poc s'ho anaren creient. Franjo, que tornà a trobar-se l'esquerra, aconseguia d'aguantar-li el piloteig a Esteller en un ball de bastons del qual la Guàrdia Urbana de Barcelona en podria aprendre bona cosa. Per la seua banda, Carlos, que ha millorat la treta i el seu rendiment ostensiblement, li féu al número 1 fins a quatre punts directes de treta. I aguantà l'embranchida final d'Esteller com un campió.

El “Martell” i Juan anaren a remolc tota la partida i quan volgueren reaccionar ja era massa tard. Tot i que a punt estigueren d'aconseguir-ho. Però, quan amb un punt de partida en contra Esteller només havia de rematar una pilota que venia penjada i molla com una figa per a igualar el marcador, la va estampar contra la xapa, retrobant-se amb la derrota gairebé un any després.

Esteller no eixia derrotat del Coromines des d'agost de 2010 quan va perdre la final del II Torneig Ciutat de Benicarló en companyia de Jon contra la parella de Tírig, José i Cristian. Poc acostumat a la derrota, Esteller, l'home tranquil, demostrà que és tot un cavaller en acceptar la desfeta, oferint facilitats als rivals fins i tot amb el marcador advers, i sense abusar de la inexperiència del debutant Carlos. Però sobretot sobretot, tenint molt clars els motius de la derrota, sense necessitat de preguntar-se com altres presumptes esportistes ¿Por qué?

PRÀCTIQUES A BENIHORT

text NATÀLIA SANZ

Un grup d'alumnes de l'IES Ramon Cid de Benicarló han finalitzat les primeres pràctiques que es realitzen en el Planter de Benihort. Els alumnes del Programa de Qualificació Professional Inicial (PQPI) d'Activitats Auxiliars en Vivers, Jardins i Centres de Jardineria, estan treballant en la cooperativa gràcies a la col·laboració que per segon any consecutiu mantenen la Cooperativa Agrícola de Benicarló i aquest centre educatiu. L'actual conveni es va iniciar a l'inici de l'any i té com a finalitat acollir alumnes en pràctiques procedents d'aquest programa d'estudis, així com a donar suport a la iniciativa amb visites guiades dels escolars a la pròpia cooperativa, amb la idea que coneguen el seu sistema de treball. El PQPI d'Activitats Auxiliars en Vivers, Jardins i Centres de Jardineria s'estructura en dos nivells i al final del primer nivell, els alumnes realitzen un mòdul de Formació en Centres de Treball. En el cas de Benihort, és l'àrea del Planter la que acull a 4 alumnes en pràctiques en dos torns: del 10 al 27 de maig i del 30 de maig al 22 de juny.

Per altra banda, la cooperativa benicarlanda també ha facilitat als joves una sèrie de palots que s'han habilitat com horts i en els quals els xavals han plantat els seus cultius. El PQPI està dirigit a joves majors de 16 anys i comprèn accions formatives bàsiques de caràcter teòric-pràctic que capaciten per a l'exercici qualificat d'una professió, l'accés a l'ocupació i/o a la reincorporació el sistema educatiu. Tal com explica el professor responsable del curs, Nacho Lánderer, “els objectius bàsics d'aquest curs són que puguem aconseguir una

qualificació de nivell 1 del Catàleg Nacional de Qualificacions Professionals, afavorir el desenvolupament positiu i la maduració dels joves a través d'un clima educatiu de suport i orientació, així com completar la formació bàsica per a possibilitar l'accés als cicles formatius de grau mitjà o, si s'escau, l'obtenció del títol Graduat en Educació Secundària”. Aquest tipus de col·laboració contribueix a millorar el coneixement de l'entorn productiu, socioeconòmic i laboral per part de l'alumne de manera que valora positivament les oportunitats que té a l'integrar-se mitjançant una ocupació i a valorar el paper de les empreses i centres de treball en el desenvolupament de la seua comarca.

LA CARXOFA DE BENICARLÓ, PREMIADA PER ENAC

text NATÀLIA SANZ

El Consell Regulador D.O.P. Carxofa de Benicarló va aconseguir el divendres 20 de maig el Certificat de Qualitat de la Comissió d'Acreditació de ENAC (Entitat Nacional d'Acreditació), com reconeixement a la competència tècnica per a la realització de certificacions en el sector agroalimentari. Es tracta del primer Consell Regulador, dels 17 amb els quals compta la Comunitat Valenciana, a obtenir la marca de l'ENAC. Aquest certificat agroalimentari és fruit del treball realitzat des de 2008, moment en el qual es va començar a treballar en un manual de qualitat i en l'actualització del reglament del Consell Regulador. El Consell Jurídic de la Conselleria d'Agricultura, Pesca i Alimentació de la Generalitat Valenciana aprova el nou reglament i en el DOGV 6.321 del 29/07/2010 ORDRE 26/2010 apareix publicat. Al novembre de 2009 es presenta a l'ENAC la sol·licitud per a la certificació de producte.

L'Entitat Nacional d'Acreditació és l'organisme designat per l'Administració per a establir i mantenir el sistema d'acreditació a nivell nacional, d'acord a normes

internacionals, seguint en tot moment les polítiques i recomanacions establides per la Unió Europea. Des del Consell Regulador de Benicarló el seu president Jorge Llorach ressalta “la necessitat que des del nostre consell, al costat dels magatzems, i productors seguim treballant units en aquesta línia, amb la finalitat de seguir comptant amb aquesta distinció en campanyes successives”.

PANTALLES D'INFORMACIÓ A LES PLATGES

text NATÀLIA SANZ

Benicarló treballa en la preparació de les seues platges davant l'imminent inici de la temporada d'estiu. I ho fa amb la bona notícia que la ciutat tindrà un any més dues platges amb bandera blava. El Morrongo i la Caracola han tornat a obtenir el distintiu de qualitat que atorga la Fundació d'Educació Ambiental (FEE). Amb aquests distintius, i amb els tres certificats ISO 9001, ISO 14001 i EMAS, Benicarló rep un any més el reconeixement a l'elevada qualitat ambiental de les seues platges i a l'excel·lència dels serveis que ofereix. Coincidint amb l'anunci d'aquestes distincions, Benicarló està

ultimant la posada en marxa de dues pantalles que milloraran el servei de les platges oferint informació en temps real de la qualitat de l'aigua de bany de les quatre platges (Mar Xica, el Morrongo, la Caracola i el Gurugú). Les pantalles s'instal·laran en les platges del Morrongo i la Caracola i publicaran informació constantment actualitzada gràcies a l'aplicació del sistema anomenat COWAMA (Coastal Water Management), un sistema de gestió integral de la qualitat de les aigües del mar que té com objectiu minimitzar, prevenir i informar en temps real dels possibles problemes associats a la contaminació de l'aigua.

Cerdà: "eliminar les línies en valencià és una atac frontal a la llengua pròpia del País Valencià i al sistema d'ensenyament públic"

text REDACCIÓ

El president d'ERP, Agustí Cerdà, ha criticat durament l'anunci fet aquest matí pel conseller d'Educació Alejandro Font de Mora d'eliminar les línies en valencià vigents des de fa més de vint anys per a crear un sol sistema educatiu basat en el trilingüisme a partir del curs 2012-2013. Per a Cerdà, aquesta mesura suposa un "atac frontal a la llengua pròpia del País Valencià i, a més, coarta la llibertat de molts pares d'eleger la llengua amb la que volen educar els seus fills". El dirigent republicà ha afegit, a més, que la mesura provocarà "un deteriorament brutal del sistema d'ensenyament públic que causarà més fracàs escolar i, per tant, contribueix a la

buscada degradació de l'escola pública per part d'una dreta que està privilegiant l'escola privada".

Cerdà s'ha mostrat convençut que "acabar amb l'ensenyament en valencià afectarà a la qualitat de tot l'ensenyament públic, incrementant el fracàs escolar i perjudicant la capacitat d'afrontar el futur de molts valencians i valencianes, un futur que ja està prou compromès per les polítiques de dretes del PP".

El dirigent republicà ha reivindicat el model d'escola valenciana com un "model d'èxit" avalat mundialment i ha anunciat que Esquerra "seguirà defensant l'ensenyament públic i l'escola valenciana i fem una crida als ciutadans i ciutadanes a mobilitzar-se contra aquest decret".

Les pantalles publicaran informació constantment actualitzada.

Pel que fa als serveis, aquest estiu la platja del Morrongo tornarà a comptar amb un punt d'informació turístic i es programaran activitats de tot tipus per a dinamitzar l'espai de la platja. A la resta, els banyistes es tindran que conformar amb pendre el sol. A hores d'ara, i amb les platges que ja comencen a registrar una important presència de banyistes, no han entrat en funcionament ni rentapeus ni punts d'aigua. D'altra part, tampoc s'han instal·lat les pasarel·les per a persones amb discapacitat.

Les germanes Barrachina al capdavant dels equips benjamí i aleví

text i foto CNB

Altra vegada dos membres de la família Barrachina, Júlia i Clàudia, van ser les més destacades en les competicions celebrades en aquest intens cap de setmana. Els nadadors del Club Natació Benicarló han hagut de donar la talla en el Campionat Provincial Benjamí i en el I Trofeu Aquatic Castelló, a més de participar en la Gala de l'Esport Escolar, amb les seues entrenadores Lucia Vicente, Miryam Martínez i Merche Senar.

Com diem de nou Júlia Barrachina va encapçalar la llista dels 21 nedadors benjamins del Club que es van desplaçar a la piscina de Vinaròs on es va disputar el Campionat Provincial Benjamí en sessions de dissabte vesprada i diumenge de matí. Van aconseguir un total de 6 medalles d'or, 5 medalles de plata i 4 medalles de bronze a més de les aconseguides en les proves de relleus on les xiques del Club van obtenir una medalla de plata en els 4X100 lliures i altra de bronze en la prova de 4X100 estils. Tot açò els va valdre a les nostres fèmies aconseguir la segona posició en el rànquing femení per equips. La classificació individual va quedar de la següent manera:

Julia Barrachina (2001): Or 100 estils, or 50 papallona i plata 100 papallona.

Les germanes Júlia i Clàudia Barrachina

Nerea Martín (2002): Or 50 papallona i plata en 100 papallona.

Marina Segura (2002): Or 100 papallona i bronze 50 esquena.

Blanca Pérez (2001): Or 50 lliures i bronze en 200 lliures.

Laura Peña (2002): Or 50 lliures.

Gemma Lavernia (2001): Plata 200 lliures.

Laura Jimenez (2002): Plata en 100 lliures.

Sergi Saura (2001): Plata en 50 papallona.

Balma Fabregat (2002): Bronze en 100 braça.

Victor Montserrat (2000): Bronze en 50 braça.

La resta de nedadors que van competir va ser els següents: Raül Carbó, Miguel Saenz, Yago Mateo, Pedro Tomás, Lara Núñez, Nacho Falcó, Raül Vicente, Pablo Ebrí, Alejandro Balagué, Maria Garcia, Lara Rodriguez i Bianca Beer.

Pel que fa al I Trofeu Aquatic Castelló, Clàudia Barrachina va ser la nedadora més destacada de l'expedició

benicarlanda, aconseguint medalla de bronze en la prova de 100 braça i mínima autonòmica. També Ariadna Coll, mínima en 100 esquena. David Curto i Marc Vea, mínimes en 200 estils, es desplaçaren a la piscina olímpica de Castelló i en el mes de juny participaran en la fase final dels Jocs Esportius de la Comunitat Valenciana. També van participar en aquest trofeu, Esther Segura, Gemma Rillo i Alberto Garcia.

ELS POLICIES BENICARLANDOS, CAMPIONS DE TIR

text i foto NATÀLIA SANZ

Agents de la Policia Local de Benicarló es van proclamar campions en la modalitat d'equips en el Campionat de Tir que va tindre lloc la setmana passada amb motiu de la celebració del Dia de les Esquadres a la regió policial de les Terres de l'Ebre. En la modalitat individual, van aconseguir un segon lloc.

El campionat, que es va celebrar al nou centre cívic de Ferreries, a Tortosa, va comptar amb la participació de tres agents, que van assistir convidats pels Mossos d'Esquadra de les Terres de l'Ebre. Els agents van recollir els corresponents premis de mans de les màximes autoritats polítiques i policials del cos dels Mossos d'Esquadra, encapçalades pel conseller d'Interior de la Generalitat de Catalunya, Felip Puig.

Pujada a Morella de la penya El Setrill. Segon dia: Xert – Morella

text TONYO FIBLA

Les coses venen com venen i si toquen eleccions, altres coses com excursions, casaments i batejos, queden per a més tard. Així que després d'unes setmanes d'espera ací ve la segona entrega.

El dia no té res a veure amb el del dissabte. Fa un sol que vade les pedres. I si no ho creieu li ho pregunteu a un que va sortir amb la bola de billar blanca i cap al migdia la tenia roja com una tomata. Quan el sol ja estava cap a caiguda es va posar la gorreta. Poca falta li feia a aqueixes hores.

Com mana la tradició a les vuit en punt, després de les fotos de rigor, surt l'excursió. Com tots els anys el segon dia són més gent. Entre organitzadors i caminants ens són un centenar.

Emprenen el camí de sant Marc que després deixen per una pista de terra. A la dreta queda la Mola.

En ser al mas del Rei es reparteix l'esmorzar per al que han fet nit, la resta se'l treu de la motxilla i amb un got de vi que va repartint el grup d'intendència tot lo món va engolint-se l'entrepà.

Amb la panxa plena, surt la comitiva per la pista que en aplegar a una sènia preciosa que deixen a la dreta emprenen una forta pujada que en alguna època va ser senda però de la qual ara en queda ben poc. Entre una gran massa de petites carrasques, uns bufant i tots suant, van enfilant-se cap amunt.

En ser dant es fa un reagrupament del personal i la foto tradicional. A partir d'ací es va planejant fins trobar la pista que s'empina més. El cim del Turmell està a quatre passes a la dreta.

Ara, fins a les primeres antenes es tot senda. De vegades ben clara, altres te l'has d'imaginar. Entre les dues antenes passen per l'ermita de santa Àgata, cada anys un poc més deteriorada. Allí el "papa Luna", "sant Bartomeu" o "Cesar Cataldo", com vulgueu dir-li, va pujar a la trona i va dir unes paraules, poques que no poden encantar-se, i la trona no oferia massa garanties de seguretat.

El dinar, extraordinari. Bo de veritat. Gràcies als cuiners. Una becada, i ... a seguir cap a Morella!

De les segones antenes es va a buscar el GR-7 i ja sense cap problema, això sí, de tant en tant agrupant a la gent dues vegades més, al peiró Trençat i en ser a la carretera, s'aplega a Morella on ens espera una representació del Setrills i familiars i amics.

Es puja a l'ajuntament on són rebuts per Ximo Puig, l'alcalde, i després dels parlaments i entrega de records, diplomes, el "Russó, Russó" i, abans de baixar cap al poble, els morellans compensen l'esforç dels excursionistes amb uns talls de coc i unes cerveses.

Motes gràcies a tots els col·laboren per a que aquesta marxa es pugui fer.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Suposo que aquesta setmana em toca a mi fer balanç dels resultats de les eleccions que van tenir lloc al nostre poble fa gairebé dues setmanes. Dic que suposo, perquè potser ara mateix m'hauria de posar a escriure sobre els continguts de la setmana passada i no tinc cap dubte que l'esdeveniment de la setmana passada va ser la reelecció del senyor Domingo com alcalde del nostre poble. Efectivament, tot i haver perdut tres-cents vots respecte a les passades eleccions, el partit de la dreta va treure un regidor més. Els socialistes, que van perdre el mateix nombre de vots, perden un regidor. El Bloc, amb seixanta vots més es queda com estava. Per un altre costat, la veu de vuit-centes persones no es sentirà a l'ajuntament gràcies a la generosa llei electoral vigent i a la maleïda "Llei D'Hont". Cal donar les gràcies d'aquest espectacular resultat als responsables ciutadans que no van anar a votar i que, gràcies al seu silenci, van col·laborar a que la victòria de la dreta fos més sonada del que s'esperava. Efectivament, no em cansaré de repetir una vegada i una altra, que tenim el que ens mereixem, i no tenim cap dret a queixar-nos del que ha sortit de les urnes. Òbviament podrem criticar i posar a caldo totes aquelles coses que fan i faran els nostres dirigents polítics, però no podem defugir la responsabilitat que suposa anar a votar cada quatre anys. Penso que està demostrat que l'abstenció no serveix per a res, perquè els polítics tant se'n foten de la gent que no ha anat a votar. Ells només fan recompte dels vots vàlids. Haurien de fer una reflexió? Sincerament, penso que no. Qui no va a votar deixa passar l'oportunitat de queixar-se, i accepta allò que han decidit els que ho han fet. Que s'hauria de canviar la llei electoral? Per suposat que sí, no tinc cap dubte. Aquesta manera de triar els nostres representants és injusta i deixa fora

dels espais de decisió l'opinió de molta gent. Per això penso que les coses es poden canviar des de dins del sistema, encara que el sistema no ens agrada.

Se n'ha adonat, senyora Garcia, que tothom ha guanyat les eleccions? Tots estan contents, tots valoren positivament els resultats i tots tenen excuses per a justificar-ho tot. Com veiem, tampoc a nivell local ens lliurem de les valoracions genèriques dels partits polítics. Deu ser cosa de la globalització o directament directrius de partit? Vés a saber. El que és ben cert i no té cap dubte és la majoria més que absoluta del Partit Popular, així que com va dir una vegada don Carlos Fabra, "ajo, agua y resina".

Segueixo amb el mateix i em pregunto on haurà fet cap "l'efecte Cuenca". Hi havia qui deia que la defenestració del mega-regidor faria molt de mal als cadells de don Mariano, però res més lluny de la realitat. Segurament no queia tan bé com volien vore alguns, malgrat la seua capacitat de treball i dedicació, que han estat inqüestionables. El fet d'haver aconseguit un regidor més els dóna més ales de les que pensaven, i ara tindran més força per a fer del

nostre poble allò que ens han promès. No tenen excusa. Els seus manen a la Generalitat i qui sap si ben aviat també ho faran al govern de l'estat. En aquest cas, no tindrien excusa. Ni la crisi.

Espectacular notícia la de la pàgina set. El nostre particular falcon crest el tenim al procel·lós món de les falles. No cal dir que aquest enrenou mereix una reunió urgent de la comissió d'experts fallers per tal d'aclarir el panorama i, sobretot, marcar les pautes i el camí a seguir. No pot ser que aquesta magna institució, que sempre ha estat llum i guia per a les altres entitats del poble, es trobe en aquesta situació tan complicada. Cal fer alguna cosa per tal d'aturar aquest terratrèmol faller. Però el que més m'ha agradat de tot és el titular que acompanya la notícia –tant a la portada com dins- de "Benicarló és crema". Un amic meu, que és conegut mundialment perquè és exageradament llèpol, no para de preguntar-me si la crema és de xocolata, de carabassa o d'all porro. Jo, senyora Garcia, no li he sabut contestar, així que voldria que en digués, si és possible, de quina classe de crema estem parlant, perquè està molt angoixat i no em deixa viure.

ENTREVISTA AMB RAFAEL ESCOBAR

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

Rafael Escobar (Burjassot. L'Horta del Nord, 1942) compta amb una llarga trajectòria com a escriptor, en el seu haver hi ha prestigiosos premis L'Encobert de Xàtiva, L'Alambor de Benicarló o l'Andròmina dels Premis Octubre. El seu darrer guardó ha estat el Vila de Puçol, amb "Històries espectrals" (Onada edicions, 2010), sis relats curts de ciència – ficció, l'acció dels quals es desenrotlla en la proximitat de cadascun dels diversos planetes. Sobre aquest llibre hem mantingut la següent conversa amb l'autor.

En la major part de la teua obra anterior has tingut tendència a mirar cap al passat. ¿Per què ara has decidit mirar cap al futur?

En realitat no acaba de ser totalment cert, això, però sí en part. En l'obra publicada hi ha llibres, com ara, Els vidres entelats, que és una novel·la on l'acció se situa al voltant del 2020/2030, i està també el recull Històries urbanes, cinc relats curts ben actuals. I també es desenrotllen en el més rabiós dels presents gran part dels contes i relats, així com les novel·les curtes, que em publicaren en edicions institucionals i, per tant, menys divulgades però que, d'alguna manera, ahí estan, formant part del conjunt. Però la pregunta té la seua part de raó perquè és possible que se'm relacione principalment amb la novel·la històrica.

El futur que ens presentes en aquests relats és un futur molt deshumanitzat i cruel. ¿Creus que la humanitat va a pitjor?

No. Jo crec que el percentatge de crueltat en l'espècie humana ha variat poc al llarg dels segles, el que passa és que ara tot té més ressó per l'omnipresència dels mitjans de comunicació. Ahir mateix, li vaig escoltar a l'Àngels Barceló, a propòsit de la càrrega dels mossos a la plaça de Catalunya, que "per fortuna, hui, allà on hi ha una porra hi ha una càmera". Crec que és una frase molt encertada. En realitat, pense i espere que la gent "bona" continua i continuarà sent majoria. El que passa és

Rafael Escobar (Burjassot. L'Horta del Nord, 1942) compta amb una llarga trajectòria com a escriptor, en el seu haver hi ha prestigiosos premis L'Encobert de Xàtiva, L'Alambor de Benicarló o l'Andròmina dels Premis Octubre.

que la gent "bona" i les bones notícies solen ser "menys notícia" perquè sembla que haja de ser l'obligat i esperable.

Un aspecte positiu que presentes en aquestes narracions és que, malgrat tot, sempre hi ha personatges disposats a lluitar per la seua llibertat. ¿És així?

Decididament sí. Mai, en cap moment o situació, faltarà gent disposada a no deixar-se arrabassar la seua llibertat. És una de les més nobles característiques de l'espècie, dit siga en honor de l'espècie.

Un fet que em crida l'atenció és que en totes les narracions hi ha referències a la mitologia clàssica. ¿Per què aquesta preferència?

La veritat és que aquesta associació ja em venia donada amb antelació. De fet, tota la nomenclatura dels astres coneguts des de més antic es recolza en la mitologia clàssica, potser perquè l'Astronomia és una de les ciències més antigues, possiblement des que la Humanitat deixà d'anar a quatre potes i pogué mirar cap al cel. Si ens fixem podem veure que aquesta nomenclatura clàssica s'aplica amb una gran coherència: al planeta més gran del Sistema se li dona el nom del més gran dels déus, Júpiter/Zeus, i el nom dels seus satèl·lits es treu de personatges que tingueren a veure amb el Pare dels Déus. Amb Saturn/Cronos passa el mateix, com a la resta de planetes. Per això als dos satèl·lits de Mart/Ares, déu de la guerra, se'ls anomena Phobos i Deimos, és a dir, Terror i Espant.

ve de la p gina anterior

Esmorzars, eh! I en hores de faena... Deu ser un costum del partit, o dels pobles de mar, vés a saber.

En funcions i sense cartera

Mireu si la cosa està calenta que, en una acte... com ho diríem, de dir qui mana ací, per no dir que no es fia de ningú, ha revocat per decret totes les delegacions que tenien els regidors en funcions revertint-se-les a ell. Pel que sabem, quan acaba una legislatura, el regidors en funcions amb delegació acaben amb aquesta quan deixen de ser-ho en entrar els nous. Doncs pel que sembla Marce no es deu fiar massa dels que li han quedat a la casa. Sobretot amb els de dalt que, per cert, sembla que fa temps que no apareixen per la casa gran. A no ser per portar una factura. Ací el que es veu és molta desconfiança o temor. No siga que *por lo que me queda en el convento* un o altre dels despatxats faça una pensada i el deixi amb el cul a l'aire.

Però la ciutat funciona

I ho fa com sempre: de manera deficient, però ja anem passant i qui dia passa... Com que ens han fet creure que només mereixem serveis mediocres i dona gràcies, ací no es

mou ni una mosca. Festival de final de curs del CEIP Marqués de Benicarló a l'auditori. Mestres que han lluitat mesos per aconseguir, entre altres heroïcitats, alçar una representació teatral amb xiquets d'infantil i de primària. Ara resulta que a l'auditori, l'escenari de tants mitjans recentment i de presentacions falleres i emblema

cultural de la ciutat, només hi ha un micròfon que va d'un costat a un altre, de les mans dels presentadors a les dels mestres i quan es mou no se senten els xiquets... Tenim el que ens mereixem.

I funciona bé

Perquè la gent ja ho sap. Ja sabem amb què podem comptar i amb què no. Dissabte passat cap al migdia un home va robar diversos objectes d'una furgoneta aparcada davant de la Caixa Rural mentre el conductor havia baixat a fer una

gestió. Algú va perseguir el lladre i va recular sense el producte del robatori. Algú li va preguntar per què no trucava als municipals i la víctima va respondre: Per a què?

Data de caducitat

Sabem del cert que entre nosaltres hi ha un tafaner independentista. No cal que ho feu córrer perquè de moment no és greu, però ens consta que es vanta d'haver-se fotografiat amb Joan Puigercós en actitud més que amorosa. El que no devia calibrar és que aquella instantània tenia la data de caducitat tan pròxima.

Font que no raja

Per cert, al de la Font, eixe que cada legislatura se li ocorre alguna parida, se li han tornat a crear el cables altra volta? Primer va ser la ciutadania... en anglés (xulo ell), després si

els xinés a les aules perquè el parlen molts... de *xinos*, i ara el trilingüisme... com si fos el diccionari català-valencià-balear però en versió xunga i a les aules. Que en aquest país no hi ha ningú al govern que tinga dos dits de front? Bé, o almenys un... i que no demane disculpes per parlar en la seua llengua materna! Ja ho diuen d'on no n'hi ha no en raja! No ens estranya que a aquest home li isquen les manifestacions com a bolets.

ciutadanes i ciutadans

hi ha un lloc on pots opinar i intentar aconseguir tot allò que faries per a millorar el teu entorn més pròxim i internacional

ASSEMBLEA DEL POBLE

Tots els dissabtes a les 19.00hr al Ferreres Bretó.

Aquest dissabte dia 4 de Juny, T'esperem.

Informa't, anima't, canvia aquesta actitud derrotista.

El món ha de ser coordinat pel poble i per al poble. Sense tu serà més difícil!

Twitter: @acampadablo
Facebook: Democracia real ya
blog: benicarlo.tomalaplaza.net

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Números...

Un tafaner vagarós, com sempre, amb un rampell d'eixos que tenim de tant en tant i picat de curiositat pel que la gent vota, va començar a pegar voltes a això dels números de les passades votades i li van sortir coses d'allò més curioses. Què vota la gent a Benicarló? O millor dit, som d'esquerres o dretes, assumint que el PSOE (i el BLOC d'ací) representen l'esquerra? Doncs la cosa queda així:

Candidatura 1: ESQUERRA: 4993
Candidatura 2: DRETA: 5776
Vots en blanc: 232
El resultat de la simulació faria que a Benicarló la cosa quedarà així:
ESQUERRA: 10 - DRETA: 11.

Però si volguérem filar més prim i l'abstenció, amb el vot en blanc i el nul, tinguera representació, la cosa hauria quedat així, en nombre de regidors:

PP: 7 PSOE: 4 ERPV: 0
EU: 0 BLOC: 1 FYV: 0
ABSTENCIO: 9

Com hem de considerar aquesta gent que vota en blanc, fa el vot nul o es queda a casa? Són indignats? Segons sembla la llei electoral reparteix entre els partits amb representació el nombre de vots que corresponen a l'abstenció. Així doncs, quedant-se a casa hauran contribuït igualment al resultat de les eleccions. No sabem si en la direcció que havien previst... En tot cas, mentre això no canvie, val la pena recordar allò de Fuster: Tota política que no fem nosaltres, la faran contra nosaltres. I així ens va...

Eleccions amb BIC

En pro de la higiene democràtica caldria que es fera una anàlisi dels resultats a l'hora del recompte, i no ho diem per Benicarló, que ací va ser excel·lent amb la feina dels informàtics municipals, ho diem pel poble veí del Sud, Peníscola, que, mentre ací a les 9 de la nit ja tenien el recompte quasi tancat, eren les onze de la nit i els mitjans de comunicació encara estaven per saber com quedaven allí. Mireu si és

text LA COLLA DE TAFANERS

així que, segons contenen les cròniques, els de la tele no hi sortien perquè no tenien res a dir. Bé, o no volien dir que allí estaven intentant els responsables municipals a vore de qui es este regidor que queda penjat, si del PP, o entra el Bloc, o no? En fi, que ni amb el BIC i calculadora en mà se'n sortien. Homes de Déu, amb el que recapten i encara van així? I això que només voten quatre gats?

La foto enganyosa

I ja que parlem de les eleccions, una anècdota. I és que, segons sembla, tanta foto d'alegria a la seu ppera no era del tot certa. Resulta que, segons hem pogut esbrinar, moltes de les fotos on l'alegria ppera rajava a doll, eren un muntatge de la canallesca per traure fotos decents amb els populars contents. I és que, pel que contenen, quasi els van haver d'obligar a somriure. Sort que van guanyar que si no, tot i exagerar una mica, qualsevol que hagués passat per allí hagués pogut confondre la seua seu amb una vetllador. Devia ser pels tres-cents vots i escaig que havien perdut respecte les anteriors votades... però que els han donat un regidor més! Doncs no, de sobrats que devien anar!

I la reflexió

Tot i el que hem dit abans, després de veure la foto de portada de La Veu de la setmana passada els tafaners, sempre crítics, massa crítics, es pregunten: Què celebraven aquesta gent del Pp? (la veritat és que les caretes no eren d'aigua). Celebraven la victòria? Quina victòria si han perdut vots? Celebraven la derrota del Psoe. Ara se celebra el mal dels altres? Què celebraven? L'abstenció? Els vots en blanc? Tot açò de les votades té encara racons foscos. Si els vots en blanc foren cadires buides de ben segur que els polítics treballarien pel poble. Ara com perdent vots encara tenen més regidors per parar la mà...

Jo ho tenim!!! Això és el que celebraven: Que en serem més a parar la mà i viure de la política (o del "cuento"). Hi ha qui no ha treballat en sa vida!

La factura d'ónde està

Tenim entés que, amb un acte de cortesia inusitada, els exregidors Kuen-ka i la de turisme de nom tan llarg, van emportar-se a tots els seus subordinats mentre estaven a la casa gran a fer... un mosset. Sí, un papeo en tota regla... al Parador de turisme benicarlendo. Com van disfrutar de l'ambientasso i de l'excel·lent menú! Més d'un devia pensar: això sí que són regidors i la resta... cagamandúries! Ara, el que no tenim molt clar és per quina raó la factura de tan opípara fartera ha anat a parar a la taula del despatx de Marcelino a l'ajuntament. Sense haver-hi ell fet acte de presència! El xic ja s'ha afanyat a retrucar, quan la cosa s'ha sabut, que no pensa arriar la mosca... amb la qual cosa la pilota torna al camp dels exregidors. Trauran la butxaca o demanaran als convidats que paguen l'escot a tant per barba? En les anteriors eleccions municipals, quan el PP va ser desallotjat de l'alcaldia de la Vila Joiosa, les primers factures que va haver d'afrontar el nou equip corresponien a esmorzars de consideració, amb whisky de malta i gots de tub, verificats durant la campanya electoral pel partit de la gavina i carregats al Consistori.

Entrevista

Pense que el fenomen de la diglòssia està més arrelat del que pensem, fins i tot entre gent que podríem anomenar "nostra" i que en principi hauria de tenir açò molt clar.

En el relat "Morat?", a partir de la idea d'un disminuït psíquic, indirectament l'escriptor Arnold Mac Kinley escriu un llibre. ¿Pretens amb això criticar la petulància de certs escriptors?

De cap manera, tot i que seria absurd negar l'existència de petulància en alguns literats, però no en un percentatge major que el que dona qualsevol altra professió. Això sí, en literatura la petulància es nota de seguida, més aviat que en altres camps. Però jo tinc molt clar que la majoria dels autors sabem que, en un elevat percentatge, les idees ens venen de fora, del dia a dia, de la quotidianitat, i de tota classe de persones a les quals hem d'estar agraïts i hem de respectar, perquè potser escrivim millor que elles, però elles ens superen en altres aspectes de la personalitat i de la vida, com per altra banda sembla normal i lògic.

Entre els escriptors en llengua catalana n'hi han pocs que han conreat la ciència ficció, potser Pedroló i pocs més. ¿Has tingut algun escriptor de model a l'hora d'escriure aquest llibre?

Potser n'hi ha més, però jo no en tinc constància. Tinc la meua teoria sobre el fet que plantejges. Pense que el fenomen de la diglòssia està més arrelat del que pensem, fins i tot entre gent que podríem anomenar "nostra" i que en principi hauria de tenir açò molt clar. Si mirem enrere veurem que hi hagué un temps en que només es considerava (i consideràvem) "normal" fer poesia, però no, per exemple, novel·la. Després arriba la Transició i es posa de moda l'assaig que podríem dir "insiderista", però no, encara, la novel·la -quin atreviment!-; això ve després - parle del País Valencià, òbviament -, i en acabant venen les traduccions, altre pas que tampoc no tots veien clar, però que ja està ací. I ara, dins del camp de la narrativa, alguns pensem que per què no la de ciència ficció? Està clar que es va avançant però no de manera uniforme. Respecte a la segona part de la pregunta, tinc una gran admiració per autors com Asimov o Clarke, però no crec tenir-los de model, almenys a nivell conscient.

El Bloc-Compromís per Benicarló rebutja la proposta del conseller Font de Mora de suprimir la línia d'ensenyament en Valencià

Des del col·lectiu del Bloc-Compromís per Benicarló volem rebutjar la proposta del conseller Font de Mora d'eliminar les línies d'ensenyament en valencià.

Font de Mora vol establir una línia única d'ensenyament que integre el valencià, el castellà i l'anglès, amb un pes aproximat del 33% cadascuna d'elles, encara que no es determina en quina llengua es podrà impartir cada assignatura (donant-se el cas, per exemple que el valencià quede reduït a plàstica, educació física i llengua valenciana). A més, igualar l'ensenyament de les tres

llengües, quan una d'elles (el valencià) partix en clara inferioritat front les altres dues (a la premsa, televisió, etc) està fora de context.

Suprimir les línies en valencià és un atac clar i frontal al plurilingüisme i a l'ensenyament de qualitat, i suposa un perill per al futur de la nostra llengua. A més tira per terra tot el que s'està treballant des d'Escola Valenciana per tal d'aconseguir que es complisca la "Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià", llei aprovada en 1983.

A dia d'avui un terç dels alumnes trien ensenyament en valencià, pràcticament el doble que en 1995, la qual cosa s'ha aconseguit gràcies a l'esforç de molts pares, mares d'alumnes i professorat. Eliminar la línia en valencià suposa no només una discriminació lingüística, sinó a

més un atac, una bomba contra la normalitat del valencià que ve a demostrar la voluntat de carregar-se'l per part del PP, partit que presumix de valencianisme. Si açò és el vertader valencianisme que propugna el PP, on anirem a parar?

Des de Compromís ja s'estan duent a terme les oportunes reunions amb les diferents associacions (especialment amb Escola Valenciana i els diferents sindicats) per veure com reaccionar a "l'anunci d'atac a la llengua i a la voluntat de precaritzar més l'ensenyament" a les nostres terres per part del Partit Popular, i això que encara ni tan sols s'ha estrenat la nova legislatura ni s'han configurat les noves Corts Valencianes.

**BLOC-COMPROMÍS
BENICARLÓ**

EDITORIAL

Planta de transferència sota sospita

Ja tenim instal·lada al nostre municipi la planta de transferència que tractarà en principi, només, els nostres Residus Sòlids Urbans (RSU), a més dels de Vinaròs i Peníscola.

Aquesta planta de transferència ha de servir per tancar definitivament els abocadors il·legals d'aquests municipis i que no compleixen amb la llei. Fins ací tot podria ser normal, sobretot perquè ja és hora que els municipis costaners ens férem càrrec de la nostra merda en unes condicions acceptables. I ací comencen els dubtes.

Segons va dir l'exregidor de Medi Ambient, Cuenca, a la instal·lació no li calia cap Estudi d'Impacte Ambiental (EiA). Resulta summament entranya aquesta afirmació tenint en compte que és una activitat classificada i, sobretot, a l'empara de la Llei 2/1989 de 3 de març d'Impacte Ambiental de la Generalitat Valenciana que indica quines activitats són susceptibles d'aquest estudi en el seu Annex 6: "Recuperació i/o eliminació de productes i el seu emmagatzematge", apartat a: "Planta de emmagatzematge i/o tractament de brossa domèstica".

Tenint en compte que l'EiA és una "ferramenta tècnica fonamental d'un procés d'anàlisi encaminada a identificar, predir, interpretar, valorar, prevenir, corregir i comunicar l'efecte d'un pla, projecte o activitat sobre el Medi ambient interpretat en termes de salut i benestar humans", sobta la seua carència en el permís de la susdita instal·lació.

I és que la seua carència, a banda dels dubtes legals abans indicats, també acaba generant altres dubtes sobre aspectes ambientals derivats dels processos que allí es realitzen: els lixiviats, la brutícia acumulada, les olors i el trànsit de camions.

Pel que fa als lixiviats, tot i considerar que, teòricament (massa vegades en qüestions ambientals la teoria sol estar molt allunyada de la realitat), el procés de compactació no en genera massa, els que genera són altament contaminats i se'ls haurà d'afegir els procedents de l'aigua de la neteja dels camions, a més dels de la pluja. I tenint en compte que no hi ha cap tipus de drenatge especial, ni depuradora, ni connexió a cap xarxa de clavegueres, molt ens temem que tenim un risc molt alt de contaminació del sòl i del subsòl.

Ja no diguem dels residus sòlids urbans, no lixiviats, produïts per la neteja dels camions o dels acumulats pel propi procés de la planta atès que no hi ha cap nau construïda a tal efecte cosa que, a més, afavorirà la contaminació, també, per males olors.

I al final per acabar d'arrodonir-ho, l'obscurantisme i desinformació amb que es tracta el tema tenint en compte l'oblit, descarat, en que han deixat als mitjans de comunicació locals i comarcals excepte, curiosament, a un provincial i a la nostra tele autonòmica.

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

"La utilitat de l'abstenció"

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: per els informàtics del nostre ajuntament que van fer que l'escrutini de les passades votades quasi, quasi fora "on time". Bons professionals que van fer que consultant la web municipal ens assabentarem en temps reals de com anava el recompte amb el número de regidors que li tocava a cada partit. Enhorabona pel vostre bon quefer.

Panissola: I súperconseller Fontdemor per les seues pensades amb els projectes de plurilingüisme a les escoles. Un altre atac al valencià disfressat de modernitat. Al gos flac tot són puces. Que no se'n recorda aquest home la que es va muntar quan tot allò de la Ciutadania en anglés? Ara va i pretén que els alumnes valencians donen un terç de les seues matèries en la llengua de la reina Isabel... INDIGNEM-NOS!

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Consell de Redacció: XIMO BUENO, NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana
Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC
Administració, subscripcions
 © COPISTERIA GRÉVOL
 Dipòsit legal/ CS-193-2004
 Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
 12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

